

Tuần Báo Vô Vi

21 tháng 1 năm 2018

Số 378

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tu đến lúc nào đến nhiệm vụ ban chiếu ?
2. Thực hành chất phác có hữu ích gì không ?
3. Trí tịnh phân minh ra thế nào ?
4. Tình người có hữu ích gì không ?
5. Tâm thức bất quân bình là sao ?
6. Nguyên khí chuyển giám bằng cách nào ?
7. Sự liên hệ nguyên khí nằm ở đâu ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Melbourne, 2-4-2000 3: 25 AM 1) Hỏi: Tu đến lúc nào đến nhiệm vụ ban chiếu? Đáp: Thừa tu đến tốt cùng thì mới đến nhiệm vụ ban chiếu. Kệ: Tu sáng tỏa quang chiếu chuyển độ Quang minh chánh đại đạt hư vô Vô cùng tiến hóa không giờ thôi Xây dựng trường lưu rõ hư vô.	Melbourne, 3-4-2000 3: 40 AM 2) Hỏi: Thực hành chất phác có hữu ích gì không? Đáp: Thừa thực hành chất phác rất hữu ích thì mới hợp với chơn lý. Kệ: Cao tăng thực chất trong thực hành Giải tỏa tu tiên định phân nhanh Thức giác chơn hồn quy tự tiến Bền lâu tự tiến pháp tâm hành.
Melbourne, 4-4-2000 2: 30 AM 3) Hỏi: Trí tịnh phân minh ra thế nào? Đáp: Thừa trí tịnh phân minh rất rõ ràng. Kệ: Trí tịnh phân minh điển phát quang Phân minh đời đạo tự phân bàn Giao liên tức khắc tình giao cảm Trí tuệ luân lưu tự sáng ban.	Melbourne, 5-4-2000 2: 55 AM 4) Hỏi: Tình người có hữu ích gì không? Đáp: Thừa tình người là thực chất của nhân quyền. Kệ: Bao dung phát triển tình người tiến Xây dựng tâm linh tự tiến xuyên Đại nguyện không thành tâm thức giác Tình thương đạo đức sống an yên.
Melbourne, 6-4-2000 1: 30 AM 5) Hỏi: Tâm thức bất quân bình là sao? Đáp: Thừa tâm thức bất quân bình là lúc nào cũng nghĩ đông nghĩ tây không có giờ nào ổn định cả. Kệ: Đông tây kích động không giờ dứt Tạo loạn tâm tư vẫn mập mờ Tâm trí không yên tâm động loạn Trong ngoài bất ổn sống trong khờ.	Melbourne, 7-4-2000 4: 15 AM 6) Hỏi: Nguyên khí chuyển giám bằng cách nào? Đáp: Thừa hướng thượng tâm thanh khai tâm mở trí. Kệ: Mở rộng tâm thanh tự nhận hành Cảm thông đời đạo tự phân ranh Quy nguyên giềng mối không động loạn Toàn năng ban ơn tự thực hành.
Melbourne, 8-4-2000 4:19 AM 7) Hỏi: Sự liên hệ nguyên khí nằm ở đâu? Đáp: Thừa sự liên hệ nguyên khí nằm ở tinh ba của càn khôn vũ trụ. Kệ: Tinh hoa trụ hóa chơn hành thức Các giới phân minh tránh bất bình Đời Đạo phân minh trong dứt khoát Tình thương đạo đức giúp chính mình.	

MÃU ÁI 93

“Duyên Chuyện đời khắc khổ phải qua
Tình thương cha mẹ món quà thể sanh
Nói theo tự tiến tự hành
Thương cha kính mẹ kết thành tình thương.

Sự sanh khắc của cuộc sống con người từ gia đình cho đến xã hội chung quy cũng phải hướng về tình thương, nhiên hậu mới đạt được sự êm dịu của nội tâm.

Cao siêu chẳng phải ngoại lâm
Tại nơi tâm khảm tự tâm xuất ra
Bình an bản tánh thật thà
Hưng hăng động loạn khó mà tiến thân.

Có thanh tịnh mới tìm hiểu được sự cao siêu, còn động loạn thì tự ghìm lấy sự sáng suốt của mình.

Thuyết đi thuyết lại thuyết tình
Tình là lớn nhỏ chính mình chẳng hay
Bo bo giữ lấy hằng ngày
Ghen tương khổ cực tự đầy lấy thân.

Sự độc tài ham muốn của con người thường gọi là tình, nhưng chẳng phân tách nổi nguyên lai của chơn tình. Khoan dung để xét rõ mối tình, hay eo hẹp để giam hãm một mối tình tạm bợ. Khi ta nhận định không rõ rệt thì mối tình eo hẹp kia nó sẽ mang lại cho ta một hậu quả không hay.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 3/9/1972)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

P, ngày 6/11/1999

Kính Sư Phụ,

Đây là lá thư thứ hai con viết và kể lại những ấn chứng sau 3 tháng công phu của con.

Từ 5/8 đến 6/11/1999: Lúc này thiền thấy khối trắng, người rất nhẹ.

Ngày 14/8, nhắm mắt niệm Phật thấy một vị rất đẹp trai. Lúc đó con lấy tay sờ mặt láng một cách lạ lùng.

Ngày 15/8: Con thấy 1 đàn bà hình trắng có mặt mũi rất đẹp, ý biết là mẹ Quan Âm, và thấy mấy câu thơ trước mặt, nhưng mà đọc chưa ra chữ, chỉ đọc được vài chữ.

Ngày 17/8: Lúc thiền làm như có mưa điểm trên đầu, mặt, tóc, mình mẩy rờ vô láng một cách lạ lùng, làm như thoa một chất kem rất đặc biệt.

Ngày 26/8: Lúc này niệm Phật, điểm chảy tùm lum trên đầu, trên trán.

Ngày 30/8: Lúc 10 giờ đêm, nhắm mắt niệm Phật, thấy một vị Phật phát sáng, đối diện ngay mặt, sáng rực. Điểm chảy sôi xả trên đầu và mặt cỡ 2 tiếng. Mở mắt đau dữ dội, không mở được, nhắm mắt lại niệm tiếp, bật sáng một cục sáng trưng bằng cái chén, ngay trung tâm chân mày. Mừng quá la lên, cục sáng mất, nhưng người nhẹ như bay lên. Sau khi thấy ánh sáng Phật chiếu sáng, người con nhẹ lắm như là không khí.

Ngày 4/9: Đầu, mặt con điểm như sỏi nước, mấy ngón tay trắng bóc, mình mẩy phát sáng hết, người như nằm trên cục nước đá tỏa ra rất là lạnh.

Ngày 8/9: Tự nhiên lưng lạnh như nước đá. Nằm yên niệm Phật, nhắm mắt thấy một cái bông trắng bóc hiện ra giữa trung tim chân mày. Bông trắng, nhụy màu xanh rất đẹp.

Ngày 16/9: Sau khi thiền, nằm niệm Phật, đầu như có ai xối nước và 2 bàn chân như có 2 cái hoa. Một chập sau lại thấy dưới chân như có gấn 2 bóng đèn. Lúc này con không cần kiếng khi đọc sách và

nghe rất rõ. Suốt ngày làm như xối nước từ đầu đến chân rất mát mẻ, lấy khăn chùi không có nước, mình mẩy rất thông. Đôi khi ban ngày làm như có gấn cái máy phà mát trên đỉnh đầu con.

Ngày 10/10: Sau khi thiền xong, đứng lên trước mặt con trắng xác, không thấy đường, mờ lăm, phải đứng lại một chút. Nửa tháng sau, khi thiền xong, mặt con thường chớp 5, 6 cái như vậy, và người làm như không có ruột gan gì hết. Cách đây 2 tuần, lúc thiền, đầu như bùng lên và ngò làm như hồng lên. Khi đứng niệm Phật, điểm dựng lên đỉnh đầu cao lăm. Lúc soi hòm, thiền, con cảm giác như ngò lơ lửng trên không và điểm vọt ra khỏi đầu rất cao. Như vậy có đúng không Sư Phụ? Con hơi sợ. Thư con viết quá dài, làm Sư Phụ đọc mệt. Sư Phụ thông cảm cho con. Con chỉ biết ráng cố gắng công phu và tu hành tinh tấn để đền ơn Sư Phụ, bằng cách tu cho Sư Phụ vui.

Con chúc Sư Phụ có nhiều sức khỏe.

Con,

H T K H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 17/11/99

K H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 6 tháng 11 năm 1999 kể lại những thành tích khoa học huyền bí con đã đạt từ ngày 5 tháng 8 đến ngày 6 tháng 11 năm 1999.

Khối trắng rất nhẹ là từ trường điểm quang nội tâm của con đang phát triển. Con nằm niệm thấy được một chàng trai mặt láng lạ lùng, đó là chàng vía của con, thấy một đàn bà da trắng mặt mũi rất đẹp, ý biết là mẹ Quan âm, biểu hiện cho sự tiến triển về nguyên lý âm dương trong tiểu thiên địa của con, thấy thơ mà chưa đọc được và sẽ đọc được. Điểm trên đầu, mặt, tóc, mình mẩy rờ vô láng một cách lạ lùng, hình như có một chất crème rất đặc

biệt tức là điển giới thành tựu thanh thoát và nhẹ nhàng, đúng điển lành của chính con.

Chơn điển trong lành, hành đúng pháp mới có. Niệm thấy mưa điển là điển tâm phát tới vô cùng, điển từm lum trên đầu trên trán là tuệ giác như ngọn đèn pha chiếu ra khắp cùng. Nằm niệm Phật thấy Phật phát sáng đối diện ngay mặt sáng rực, Tào Khê phát sáng, qua con điều luyện sẽ được hội nhập trong nguyên khí của Trời Đất mà bay đi bất cứ nơi nào mà con muốn tiến tới. Ngũ Uẩn Giai Không, chứng minh sự sống của con do Trời độ hòa tan trong ý đạo lành. Hoa hiện ngay trung tim chơn mây là Hoa Đức Hạnh của con đã tu được

Mình mảy thông tức là điển hình trụ, tu đúng mất mờ trở sáng và nghe rất rõ rệt, tức điển quang hồi sinh tốt đẹp trong trật tự, hòa trong tự nhiên và

hồn nhiên của Trời Phật. Bộ đầu mở và toàn thân mở thanh nhẹ và chói sáng. Ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang phát triển và chớp sáng, như vậy là đúng. Con không cần nói cho ai nghe cả, vì người đời còn nuôi dưỡng sự tham dâm. Con cần lấy một cuốn tập ghi chép những gì con đã ngộ được, tương lai sẽ in thành sách độ đời. Điển bộ đầu rút mạnh là Đốc Mạch thông, rất quý. Con cứ thiền tự nhiên, càng nhiều giờ càng tốt. Càn Khôn Vũ Trụ không khí rất điều hòa, mặt đất nóng là vũ trụ lạnh, liên hồi hỗ trợ cho nhau. Thể xác tức là tiểu thiên địa, chỉ có điển quang là liên hệ cùng Trời Phật mà thôi. Nguyên lý này bất biến.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 19 tháng 6 năm 1977

Thuyết lý minh tâm tiên giải đồng
Vô Vi thắng cảnh lý không không
Cộng đồng nhân loại cùng chung tiến
Thoát khỏi tham sân dứt phập phòng.

Phập phòng vì lỗi đa tâm
Lập trường không vững càng làm càng sai
Sửa tâm phải sửa hằng ngày
Chớ nên động loạn tự đày lấy thân
Bên trên sẵn có phước phần
Tiến lên để hưởng cao tầng chờ ta
Càng cao càng cảm không xa
Thanh thanh hòa diệu mới là đạt thanh
Vạn đồ trước mắt phân ranh
Phần thanh phần trược tự hành cảm thông
Cần khôn vũ trụ một vòng
Cảm minh tiền kiếp lòng thông lời thôi
Muốn tu phải trở về ngôi
Diễn quang giác giới đứng ngôi mới yên
Thông minh đạt lý chẳng phiền
U mê uất khí đảo điên suốt đời
Thinh không cảm mến Đất Trời
Tại đời cũng thế mở lời khuyên tu
Tu cho thức giác tâm mù
Sửa sai nhận tội thân từ an khương
Tu trong thức giác tự lường
Con đường chánh giác là gương Phật Trời.

Lương Sĩ Hằng

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Mười Một (tiếp theo)

BÒ SỮA BÒ THỊT NGHIỆP MANG TỪ KIẾP TRƯỚC

QUÊN THÂN NUÔI NẮNG NỢ NÀN NÀO TRẢ ĐỦ

...
Tế Phậ: Nếu mọi người ăn thịt đều biết có trách nhiệm siêu độ thì cũng là điều hay lắm.

Dương Sinh: Lời dạy của ân sư quả là chí lí. Xin hỏi lại bò, bị đầu thai làm kiếp súc sinh như thế này, bò có cảm tưởng thế nào?

Bò Ất: Bò thịt được nhàn nhã, không giống như bò cày ruộng, phải tắm nắng dầm mưa, đánh đập chửi mắng, song không phải chỉ nuôi trong vòng một năm là bị đem đi giết như bò thịt, tôi nghĩ làm bò cày ruộng tuy khổ cực thân xác nhưng được sống lâu hơn.

Tế Phậ: Bò cũng nghĩ tới chuyện sống lâu, kể thì trời xanh cũng xử với các người công bình, không phải kéo cày nặng nhọc, chỉ cần hiến dâng thân xác cho người ta ăn thịt thì cũng là làm việc thiện rồi đây.

Bò Ất: Đức Tế Phậ nói rất nhẹ nhàng mát mẻ, xin ngài hãy dùng thử một miếng để gọi là lưu lại một chút tình.

Tế Phậ: Ta ăn chay đã lâu rồi, chẳng thể ăn nổi một miếng thịt đâu, sợ lắm!

Bò Ất: Nếu như đức Tế Phậ ăn thịt con thì quả là phước đức, ngài ăn một miếng thịt con, con sẽ đeo dính ngài, để ngài đưa con về cõi tây phương cực lạc. Còn như người thường ăn thịt con, gặp kẻ đầy trược khí, thì thật là bất hạnh quá. Con muốn có chút công đức mà cũng chẳng được nào!

Tế Phậ: Lành thay! Lành thay! Người đã có lòng vì đạo, thay vì ăn thịt người ta nhờ mấy sợi lông của người, người muốn được ta ban ân đức

thì sẽ trợ duyên để tính linh của người được trở về nguồn cội, sớm có ngày siêu thăng.

Bò Ất: Cảm tạ đức Tế Phậ đã đoái thương con xin ngài hãy nhờ lòng con.

Tế Phậ: Người chẳng sợ đau sao?

Bò Ất: Cẩn rằng chịu đựng, muốn có công đức thì phải kiên gan.

Tế Phậ: Được rồi, nhờ của người mấy sợi lông, sẽ ban cho người trăm phần công đức.

Dương Sinh: Người đời thường nói: “Nhiều như lông bò” câu nói đó có ý nghĩa gì?

Tế Phậ: Nghĩa là vô giá trị. Dương Sinh hãy tiếp tục phỏng vấn đi.

Dương Sinh: Xin hỏi tại sao người lại đầu thai làm kiếp bò?

Bò Ất: Kiếp trước tôi có tính lẳng lơ trăng gió, ngay lúc còn ngồi ghế nhà trường tôi thường có những hành động khiếm nhã đối với bạn gái cùng lớp, và thường hay chọc ghẹo gái đi đường, nhiều khi còn xâm phạm tiết hạnh phụ nữ một cách trắng trợn, chẳng sợ kẻ khác nhòm ngó. Vì mẹ tôi mất sớm cha tôi lại tục huyền, mẹ kế tôi có tính lang chạ dâm dăng, khi đó tôi lại là một chàng thanh niên đẹp trai học giỏi, mẹ kế liền đem lòng thêm khát, luôn luôn gạ gẫm tôi. Tới khi cha tôi có công chuyện phải đi xa, vắng nhà nhiều ngày, mẹ kế nhân cơ hội này đã quyến rũ tôi đi vào con đường tội lỗi. Tánh tôi vốn hiếu sắc, đã từ lâu có ý ham muốn, và lại nghĩ rằng mẹ kế đâu có để tôi ra, gần gũi cũng chẳng hề gì, cho nên tôi đã phạm tội loạn luân. Bởi tình gian nên lửa cháy mạnh, rốt cuộc cha

tôi hay được, vô cùng phần nộ, song tôi bề ngoài làm ra vẻ ăn năn hối cải, tuân theo lễ giáo, nhưng bên trong vẫn chứng nào tật nấy, tiếp tục lên lút làm việc tôi bại. Sau khi chết xuống âm phủ, vì phạm tội gió trăng dâm dăng, làm nhục phụ nữ, đảo lộn luân thường đạo lý cùng gian dâm với mẹ kế, nên bị Diêm Vương trừng phạt nặng nề. Sau khi mãn hạn phải đầu thai làm kiếp gà hai đời, bò hai đời, hiện tại đang làm kiếp bò thứ nhất... Tôi rất hối hận kiếp trước làm người không biết lễ nghĩa, liêm sỉ, ngũ luân, bát đức cho nên phải đầu thai làm kiếp súc sinh.

Tế Phật: Da người dày, người không có liêm sỉ, làm chuyện phản bội luân thường đạo lý xấu xa, lông mọc đầy mình, giống loại người rừng rú dã man, cho nên kiếp này phải đầu thai làm bò, da của người còn bị thuộc làm da giày, để cho người chà sát tiêu trừ tội nghiệp của người.

Bồ Át: Kính xin đức Tế Phật cứu độ con, để con được đầu thai làm người, con xin giữ luân thường đạo đức, là kẻ tốt lành, không dám sai chệch một li.

Tế Phật: Người đã thành thực khai rõ hết tội kiếp trước, kẻ đã có công, ban cho người kiếp tới được đầu thai lên làm người. Nay được Tam Tào phổ độ, luân hồi kiếp thú khổ sở muôn phần, cho nên mới phải trước tác sách Luân Hồi Du Ký để răn đời tạo công đức, thoát vòng luân hồi súc sinh khỏi khổ. Người đời nếu như phạm tội hành động súc sinh, hoặc sát sinh quá nhiều, hoặc nhiều kiếp oan nghiệp cũng cần ăn tống sách này để khuyên đời, lo công đức thật nhiều để siêu độ cho các loài cầm thú hầu tiêu trừ tội lỗi. Như trong lò thịt, người ta cũng còn bày bàn thờ vong những con vật bị giết để mòng một, ngày rằm cầu siêu cho chúng, đó cũng là điểm biết tới lẽ đạo vậy. Kẻ sát sinh lo siêu độ hồn cầm thú, người ăn thịt chúng cũng có trách nhiệm. Thầy trò mình tới nơi khác phỏng vấn bò sữa để nghe chúng kể lại chuyện kiếp trước.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh, thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường...

Tế Phật: Đã tới nơi.

(còn tiếp)

